

του κινδύνου του επικραταμένου ἐπ' αὐτῆς \*. Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐκδουλεύσεων ἃς παρέσχε τῇ ἀνθρωπότητι ὁ ἑλληνισμός, καὶ τῆς ἀποστολῆς ἣν ἔχει ἔτι καὶ νῦν νὰ ἐκπληρώσῃ, δὲν δύναται ἀλλ' ἢ νὰ εἶνε λίαν εὐχάριστος διὰ πάντα ἄνθρωπον εὐρείας διανοίας ἢ σκέψις ὅτι ἡ πεπολιτισμένη καὶ φιλελευθέρα Εὐρώπη εἴποτε ἔπραττεν ἐν τῇ παρούσῃ ἐποχῇ\* ὅ,τι ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ θρησκεία ἔπραξαν ἐν τῷ παρελθόντι θὰ συνευργάζετο μετὰ τῆς ὑπερτάτης Σοφίας καὶ Ἀγάπης ἣτις ἰθύνει τὰ πάντα ὑπὲρ τῶν ἀρίστων ἐκβάσεων.

\* Αἱ ὁμιλίαι αὗται ἐξεφωνήθησαν μικρὸν μετὰ τὴν ἐκχθισιν τοῦ Θεσσαλικοῦ πολέμου, δημοσιευθεῖσαι δὲ εὐθὺς ὕστερον ἀνεγνώσθησαν ὑπὸ τῶν ἰσχυροτέρων πολιτευτῶν, δημοσιογράφων καὶ μοναρχῶν τῆς Εὐρώπης.

Γ'.

## ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

(Περίοδος νεοελληνική)

Ἐν τῇ δευτέρᾳ ὁμιλίᾳ μου ἐξήγησα πῶς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος συνεταυτίσθη μετὰ τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, καὶ πῶς, διὰ τῶν ἡνωμένων προσπαθειῶν του πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας, νεοελληνική τις φιλολογία προέκυψεν. Οἱ ἔμποροι καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐπρονόησαν περὶ παιδείας, ἐνῶ ἡ ἔθνικὴ ποίησις τῶν ὀρειῶν ἢ καλουμένη κλέφτικη ποίησις, ἐπέπνεε ὑψηλόφρονα τόλμην.

Ἀπομένει νὰ ἐξετάσωμεν τὴν ἐνεστῶσαν, ἥτοι νεοελληνικὴν περίοδον ἣτις στρέφεται περὶ τὴν τελικὴν πάλιν πρὸς πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν εἰ καὶ ἀδύνατον εἶνε νὰ πράξω τι πλεῖον ἢ νὰ ρίψω βλέμμα ἐπ' αὐτῆς, ἐνεκα τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ πεζογράφων καὶ ποιητῶν καὶ πρέπει μόνον νὰ ἀναφέρω ὀλίγους ἐκ τῶν κεκτημένων ἀξίαν.

Φυσικὸν ἦτο αἰ προσπάθειαι τῶν ἐλλήνων νὰ κατακτήσωσι τὴν συμπάθειαν πάντων τῶν προοδευτικῶν πνευμάτων τοῦ κόσμου ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἰδίαι ἐλευθερίας, ἰσότητος καὶ ἰθνημοῦ οὕτω στενωῶς ἐριζοσόλουν ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων. Τὸ αἶσθημα τῆς Εὐρώπης περὶ Ἑλλάδος συνοψίζει ἐν μιᾷ φράσει ὁ Μίλτων ὅστις εὔρητο ἐν ἀλληλογραφίᾳ πρὸς ἀθηναῖον τινα καλούμενον Φηλαρῶν. Ὁ ποιητὴς γράφει ἑλληνιστί, αἱ δὲ ἐπόμεναι λέξεις